

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

v celoti ali v posameznih delih razglasi ničnost sklepa Komisije z dne 27. marca 2017 (SA.38825) Državna pomoč – Italija, domnevna državna pomoč zasebnim ponudnikom socialno-sanitarnih storitev.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 107 PDEU in na napako, ki naj bi jo storila Komisija s tem, da je menila, da sta selektivna izključitev javnih organov, ki so ponudniki socialno-sanitarnih storitev, iz zavarovanja za primer materinstva INPS (nacionalni zavod za socialno varnost) in zavrnitev povračila stroškov zaradi odsotnosti zaposlenih, ki skrbijo za družinske člane, ki so težki invalidi, utemeljeni.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na državno naravo pomoči, kajti po mnenju tožeče stranke se sredstva, namenjena kritju stroškov, ki jih imajo zasebna podjetja zaradi zavarovanja za primer materinstva in zaradi odsotnosti zaposlenih, ki skrbijo za družinske člane, ki so težki invalidi, izplačujejo iz INPS, torej z državnimi sredstvi italijanske države.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da po mnenju tožeče stranke ti ukrepi dajejo prednost zasebnim podjetjem pred javnimi organi, ki ponujajo iste storitve in ki morajo nositi vse stroške, povezane z obdobji odsotnosti zaradi materinstva in zaradi nege družinskih članov, ki so težki invalidi, kar ima velike finančne posledice.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da sporni ukrepi po mnenju tožeče stranke vplivajo na trgovino med državami članicami, ker dajejo prednost multinacionalnim skupinam in italijanskim podjetjem s tujim lastniškim deležem, ki vlagajo z namenom ustvarjanja dobička v Italiji, kaznujejo pa javne organe omejenih velikosti, ki delujejo brez dobičkonosnega namena, s čimer spreminjajo strukturo stroškov dela.

Tožba, vložena 4. avgusta 2017 – Sánchez del Valle in Calatrava Real State 2015/Komisija in SRB

(Zadeva T-497/17)

(2017/C 330/20)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeči stranka: Manuel Alfonso Sánchez del Valle (Madrid, Španija) in Calatrava Real State 2015, SL (Madrid) (zastopniki: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín in B. Fernández García, odvetniki)

Toženi stranki: Evropska komisija in Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje (SRB/EES/2017/08), ki je bil sprejet na njegovem izvršilnem odboru dne 7. junija 2017 in s katerim je bila sprejeta shema za reševanje družbe Banco Popular Español S.A. razveljavi;
- sklep Evropske komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español S.A. razveljavi in
- plačilo stroškov naloži toženima strankama in intervenientom v podporo vseh ali dela njunih predlogov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: neobrazložitev ali nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa, zaradi česar sta kršena člena 41 (2) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 20(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014, ker poštenega, preudarnega in realnega vrednotenja sredstev in obveznosti družbe Banco Popular ni opravila neodvisna oseba pred odločitvijo o reševanju.
3. Kršitev člena 18(1)(a) Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 v povezavi z njenim členom 18(4)(c), ker izpodbijana sklepa določata reševanje družbe Banco Popular, čeprav 6. junija 2017 ta bančni subjekt ni imel težav v zvezi s solventnostjo, njegove likvidnostne težave pa so bilečasne.
4. Kršitev člena 18(1)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014, ker izpodbijana sklepa določata reševanje družbe Banco Popular, čeprav je bilo mogoče razumno pričakovati, da bi lahko ukrep zasebnega sektorja v razumnem času preprečil propad subjekta.
5. Kršitev člena 14(2) Uredbe (EU) št. 806/2014, ker ni šlo za to, da se čim bolj zmanjšajo stroški reševanja in prepreči zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja.
6. Kršitev člena 22 Uredbe (EU) št. 806/2014, ker izpodbijana sklepa nista preiščena in niso bili sprejeti instrumenti reševanja, ki so alternativa prodaji družbe in so naštetih v odstavku 2 tega člena, v skladu z okoliščinami iz odstavka 3.
7. Kršitev člena 15(1)(g) Uredbe (EU) št. 806/2014, ker bi delničarji morali prejeti več, kot bi prejeli v primeru stečaja.
8. Kršitev člena 29 Uredbe (EU) št. 806/2014.
9. Kršitev lastninske pravice in s tem člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
10. Kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker delničarjem ni bila omogočena obramba.
11. Kršitev pravice delničarjev in drugih imetnikov vrednostnih papirjev, vključenih v okvir uporabe ukrepa odpisa in konverzije, da podajo izjavo pred sprejetjem posamičnega ukrepa odpisa njihovega premoženja, ki nanje vpliva negativno.

Tožba, vložena 4. avgusta 2017 – Álvarez de Linera Granda/Komisija in SRB

(Zadeva T-498/17)

(2017/C 330/21)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Pablo Álvarez de Linera Granda (Madrid, Španija) (zastopniki: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero in N. Subuh Falero, odvetniki)

Toženi stranki: Evropska komisija in Enotni odbor za reševanje